

Мара Белчева

Свърши се играта...

Свърши се играта,
млъкна песента.
Той и тя в душата
с звукове-цветя,
свиха и завиха
вън града сами.

Звездна нощ и тиха
светлинка ръми
над града потънал
в летен сън ленив.

Чер е skut разгънал
парка мълчаливм,
дето се извива
глъхналия път –
дето мълчаливо
сенки две вървят.

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6253>]